

Dosar nr.(...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27.09.2024

Completul de judecată compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol, soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant (...), împotriva sentinței civile nr. (...) din data de 27.02.2024, pronunțată de Tribunalul Ilfov, Secția Civilă în dosarul nr.(...), în contradictoriu cu intimatul-pârât (...) cauza având ca obiect „ calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns apelantul-reclamant prin avocat Militaru Ion, în baza împuternicirii avocațiale aflată la fila 37 din dosar și intimatul-pârât prin consilier juridic Guia Elena Olguța , ce depune delegație la fila 261 dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Grefierul de ședință expune referatul cauzei, în cadrul căruia învederează instanței obiectul cauzei, stadiul procesual, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Curtea, din oficiu, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024 pune în discuție sesizarea ÎCCJ, cu privire la funcția indemnizației „hardship allowance”, respectiv dacă aceasta acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1 alin.1 din HG 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24/2022 a ÎCCJ.

Apelantul-reclamant, prin avocat, învederează că este de acord cu sesizarea ÎCCJ, însă, având în vedere prevederile art. 4 din OUG nr. 60/ 2024, această procedură se completează cu prevederile Codului de procedură civilă. Astfel că, față de dispozițiile art. 519 alin. 3 din Codul de procedură civilă, unde se menționează că încheierea de sesizare a ÎCCJ trebuie să cuprindă și punctele de vedere, în scris, ale părților, solicită acordarea unui termen pentru a depune la dosar, în scris, punctul de vedere cu privire la această chestiune.

La întrebarea Curții, intimatul-pârât, prin consilier juridic, învederează că nu este de acord cu amânarea cauzei. Precizează că la un alt complet, într-adevăr, s-a pus în discuție problema sesizării ÎCCJ cu privire la indemnizația Hardship Allowance, însă nelămurirea acelui complet nu are nicio legătura cu cauza de față. De asemenea, apreciază că punctele de vedere ale părților pot fi solicitate și de către ÎCCJ, iar potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, nu există obligativitatea solicitării punctelor de vedere pe OUG nr. 60/2024.

Cu privire la chestiunea de drept, apreciază că aceasta nu este o chestiune de drept, definiția este într-un act normativ al ONU, definiția diurnei a fost făcută prin RIL al Înaltei Curți, deci nu se poate decât compara decizia nr. 24 și definiția diurnei din 24 cu definiția dată de ONU. Arată că Înalta Curte nu mai poate defini încă odată o definiție deja existentă într-un act normativ nul. Consideră că nu este o chestiune de drept, ci, este una de apreciere a cauzei respective și a comparării/aplicării unei definiții pe o decizie pronunțată de Înalta Curte.

Deliberând, Curtea respinge solicitarea formulată de apelantul -reclamant, apreciind că nu este necesară amânarea cauzei pentru depunerea, în scris, a punctelor de vedere, această chestiune fiind obiectul discuției pe fondul cauzei, iar părțile au cunoștință despre existența ei.

Curtea, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, pune în discuție și acordă părților cuvântul atât pe admisibilitate, cât și pe fondul sesizării ÎCCJ, cu privire la funcția indemnizației „hardship allowance”, respectiv dacă aceasta acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1 alin.1 din HG 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24/2022 a ÎCCJ.

De asemenea, Curtea încunoștințează părțile că va dispune amânarea pronunțării în cauză la data de 04.10.2024, în vederea depunerii de concluzii scrise.

Cu privire la admisibilitate, apelantul-reclamant, prin avocat, arată că este o chestiune de drept, pentru că soluția la această întrebare nu presupune administrarea de probatorii actuale care să conducă la ideea că s-au plătit anumite costuri în misiune, deci îndeplinește acest criteriu. Arată că are un grad ridicat de dificultate, dovadă fiind practica neunitară, având în vedere că există decizii definitive pe aceeași misiune, pe aceeași perioadă, atât de admitere, cât și respingere a acțiunii fără să existe vreun probatoriu administrat diferit. Înțelege că pot exista soluții diferite, doar dacă există un probatoriu diferit, dar pe același probatoriu nu se pot da două soluții diferite, decât dacă există un grad de dificultate ridicat.

Din punctul său de vedere consideră că singura soluție legală e cea potrivit cu care, Înalta Curte, va trebui să rețină că cele două drepturi Hardship Allowance și diurna de risc reglementată de HG 1086/2004 sunt drepturi fundamental diferite, fiind aceeași concluzie la care a ajuns ÎCCJ prin Decizia 24/2022, când a comparat MSA-ul cu diurna în valută. Precizează că plata unei indemnizații de dificultate nu poate exonera angajatorul de la plata unei indemnizații de risc. Prin urmare, consideră că cele două chestiuni se pot cumula. Mai mult, a arătat că diurna de risc este acoperită în Sistemul 1 prin plata Danger Pay, nu prin plata Hardship Allowance.

Intimatul-pârât, prin consilier juridic, consideră că această sesizare nu este admisibilă, deoarece există un recurs în interesul legii care definește diurna în valută solicitată prin acțiunea formulată. Mai arată că ÎCCJ prin Decizia 24/2022 a tranșat această chestiune, apreciind că nu este una dificilă și totodată s-a pronunțat și cu privire la aspectul dacă o altă indemnizație ar fi echivalentul diurnei în valută, menționând că stabilirea echivalenței este strict o chestiune care nu prezintă dificultate, ci una de apreciere a probei.

Mai mult decât atât, a se solicita Înaltei Curți să precizeze dacă o indemnizație prevăzută nu într-un act normativ intern, ci într-un act al ONU este o chestiune de drept sau a se interpreta un aspect dintr-un act normativ ONU, deci nu din legislația internă, este la fel o chestiune inoportună și inadmisibilă, pentru că Înalta Curte dezleagă ceea ce înseamnă chestiune de drept din legislația internă. Or, Hardship Allowance este o indemnizație definită printr-un act ONU, iar Decizia 24/2022 a stabilit în sarcina judecătorului să decidă, de la caz la caz, dacă ceea ce înseamnă diurnă din Decizia nr. 24/2022, astfel cum a fost definită se regăsește în orice indemnizație primită de reclamanți și pe care o solicită din nou.

În ceea ce privește chestiunea cu Danger Pay, arată că deja s-a învederat că nu va face obiectul sesizării, însă aceasta a fost încasată de către participanții la misiune, aspect susținut de către ONU, prin documente oficiale.

Consideră, așa cum au apreciat și instanțele de fond majoritare, că indiferent de definiție, de traducere și de dificultate, indemnizația Hardship Allowance astfel cum a fost definită și al cărei scop este stabilit de ONU este cea care acoperă diurna în valută.

Curtea declară dezbaterile închise și, în raport de dispozițiile art. 394 Cod procedură civilă, reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să formuleze concluzii scrise, în temeiul art. 396 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, va amâna pronunțarea în cauză la data de 04.10.2024.

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la 04.10.2024, ora 12:00.
Pronunțată în ședință publică azi, 27.09.2024 .

Președinte
(...)

Judecător
(...)

Grefier
(...)

Dosar nr. (...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL (...)
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 04.10.2024

Completul de judecată compus din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol, soluționarea apelului formulat de apelantul-reclamant (...), împotriva sentinței civile nr. (...) din data de 27.02.2024, pronunțată de Tribunalul (...), Secția Civilă în dosarul nr.(...), în contradictoriu cu intimatul-pârât Serviciul de Protecție și Pază, cauza având ca obiect „calcul drepturi salariale”.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de 27.09.2024, fiind consemnate separat în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 04.10.2024 când, în aceeași compunere, a dispus următoarele:

CURTEA

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art.2 din OUG nr.62/2024, reține următoarele:

Prin **cererea** de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului (...) sub nr. (...), reclamantul (...) a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul (...), obligarea la plata diurnei în valută în conformitate cu prevederile art. 1(1) din H.G.nr. 1086/2004, actualizată conform H.G. nr. S/639/2008, pentru participarea în Misiunea ONU (...) în perioadele 27.09.2008 - 27.09.2009 și 11.10.2010-02.11.2011, actualizat și cu dobânda de la data scadenței lunare până la plata efectivă a acesteia.

Prin **sentința civilă nr. (...)**, Tribunalul (...) - Secția Civilă a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune și a respins cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În esență, cât privește motivele care interesează prezenta sesizare, **a reținut** că pârâtului din prezenta cauză i se aplică automat dispozițiile Legii nr.121/2011 și prin urmare și prevederile H.G. nr.1086/2004. Având în vedere că reclamantul a participat la cele două misiuni organizate sub egida ONU, acesta ar fi putut fi îndreptățit să primească beneficiile financiare stabilite de H.G. nr.1086/2004, cu condiția de a nu fi fost deja remunerat în același sens de partenerul extern, organizator al celor două misiuni, întucât, prin Decizia nr.22/14.11.2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.77 din 30 ianuarie 2023 s-au stabilit următoarele: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art.1 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană, cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, scopul diurnei este

compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații”.

Astfel, în considerentele deciziei, instanța supremă a reținut că *”din modalitatea de reglementare a diurnei, prin art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, emisă în temeiul dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 42/2004, în vigoare și ulterior abrogării acesteia, prin Legea nr. 121/2011, act normativ abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 46/2020, coroborat cu celelalte dispoziții ale actului normativ, rezultă că scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații”.*

Or, spune Tribunalul, din înscrisurile depuse de pârât, rezultă că reclamantul a primit, în perioada plecării în cele două misiuni, drepturi salariale și cu caracter salarial, care includeau „hardship allowance”. Iar potrivit documentului intitulat „United Nations Common System of Salaries Allowances and Benefits”, „hardship allowance” reprezintă: „2. Indemnizație de dificultate (pentru condiții grele) Indemnizația de dificultate are ca scop indemnizarea personalului pentru condițiile dificile (grele) de trai și de muncă din locurile de muncă dificile. Toate locurile de muncă sunt clasificate în una dintre cele șase evaluări, de la A la E și H. Locațiile H sunt fie sediu, fie alte locații desemnate în mod similar în care Organizația Națiunilor Unite nu are programe de dezvoltare/asistență umanitară, fie locații din țările membre ale Uniunii Europene. Locurile de Muncă de la A la E sunt evaluate pe o scară a dificultății, E fiind cea mai dificilă. Clasificarea dificultăților evaluează calitatea generală a condițiilor de viață și de muncă la un loc de muncă. În determinarea gradului dificultății, se iau în considerare condițiile locale de siguranță și securitate, îngrijire medicală, educație, locuințe, climă, izolare și disponibilitatea facilităților de bază”.

În aceste circumstanțe, tribunalul a constatat că pârâtul a făcut dovada faptului că reclamantului i s-au achitat de către organismul internațional, în calitate de organizator al celor două misiuni, drepturi cu caracter salarial care compensau inconvenientele rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, drepturi care erau reglementate și de H.G. nr.1086/2004 și la care reclamantul ar fi putut avea dreptul doar în situația în care acestea nu erau acoperite de partenerul extern.

Având în vedere că în perioada executării celor două misiuni reclamantului i-au fost achitate drepturi cu caracter salarial de către partenerul extern, care acopereau aceleași nevoi precum cele reglementate de H.G. nr.1086/2004, a apreciat că drepturile bănești prevăzute de HG nr. 1086/2004 și solicitate de reclamant nu pot fi acordate.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, în termen legal și motivat, reclamantul, înregistrat pe rolul Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale la data de 12.04.2024, sub numărul 3266/93/2022, solicitând schimbarea sentinței apelate și admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

Cu privire la chestiunea relevantă pentru soluția procesului în primă instanță (obiect al sesizării în apel), arată anume că în esență soluția prezentului apel va fi dată în urma răspunsului la următoarea întrebare: *”Diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004 acoperă aceleași inconveniente cu indemnizația de dificultate plătită de ONU (hardship allowance) sau cu indemnizația de pericol/risc care nu a fost plătită de ONU (danger pay) ?”*

Apreciază negativ răspunsul la prima întrebare, întrucât potrivit documentului intitulat „United Nations Common System of Salaries Allowances and Benefits”, „hardship allowance” reprezintă indemnizație de dificultate (pentru condiții grele).

În condițiile în care Decizia dată în interesul legii nr.24/2022 stabilește că scopul diurnei este compensarea inconvenientelor rezultate din ”riscurile” la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, soluția

Tribunalului reprezintă o încălcare a acestui dispozitiv, precum și a scopurilor indemnizației de dificultate - hardship allowance astfel cum aceasta a fost definită de Ghidul ONU, considerând că noțiunea de « risc » este aceeași cu noțiunea de « dificultate », când în realitate, singurul drept care dacă ar fi fost plătit de ONU ar fi putut conduce la respingerea acțiunii ca neîntemeiate este « Danger Pay » și nicidecum « hardship allowance ». Din interpretarea gramaticală (textuală și literală) a definițiilor date celor 3 drepturi: diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004, Danger Pay și Hardship Allowance, rezultă aceeași concluzie, că noțiunea de "risc" nu este sinonimă cu noțiunea de "dificultate"(Hardship allowance). De asemenea, toate Organizațiile Internaționale (ONU, UE, OSCE) și-au reglementat distinct diurna de risc (Hazard Pay/ Danger Pay/ Risk Allowance) de indemnizația de dificultate (Hardship Allowance), tocmai pentru a sublinia distincția între risc și dificultate.

În cadrul intern, exemplele unde cele două drepturi, respectiv spor de risc - echivalentul diurnei de risc din HG 1086/2004, și sporul pentru condiții vătămătoare - echivalentul hardship allowance, sunt reglementate distinct și se pot cumula, sunt la art. 4, 5 din Capitolul VIII din Anexa V și art. 1, Secțiunea 1, Capitolul IV, art.2 din Anexa VIII din Legea nr.153/2017, și reglementarea din HG nr.72/2024.

Pentru a face distincția între "hardship allowance - diferită de diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004" și Diurna de risc (Danger Pay/ Hazard Pay/ Risk allowance - identică cu diurna din HG 1086/2004), prezintă tipurile de diurne plătite de misiunile de sub egida ONU:

- MSA sau POST ADJUSTMENT menit să acopere cheltuielile de trai, în special cele de cazare, hrană și cheltuieli mărunte;

- Hardship allowance menit să acopere condițiile grele de muncă

- DANGER PAY menit să acopere riscul din misiune - drept plătit doar în anumite situații veteranilor din misiunile de sub egida ONU - drept care nu a fost plătit niciodată apelantului. Danger Pay se plătește cu totul și cu totul în situații excepționale după cum rezultă și din definiția acestui drept publicat pe site-ul oficial al ONU. Până la data de 01.04.2012 diurna de risc plătită de ONU avea denumirea de "Hazard Pay" iar ulterior acestui moment a denumirea a fost modificată în "Danger Pay", ambele denumiri exprimând același tip de diurnă, respectiv diurna de risc.

Scopul "Danger pay" conform Ghidului ONU confirmă faptul că acesta se suprapune cu Diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004 și totodată, faptul că e un drept diferit de "hardship allowance".

Un alt element care diferențiază diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004 de "hardship allowance" este faptul că, în timp ce "hardship allowance" se plătește pentru toată perioada misiunii, începând cu prima zi de misiune și până la finalul ei, diurna de risc reglementată prin HG 1086/2004 se plătește doar pentru zilele petrecute în misiune, nu și pentru zilele de concediu, conform art. 4 din HG 1086/2004. Acest aspect este și un alt element de asemănare cu "Danger pay" care este plătit doar pentru zilele în care se află în locația supusă "Danger pay" și nu și pentru zilele din afara locației sau pentru zilele din concediu, zile în care totuși "hardship allowance" este plătit în continuare.

Prin întâmpinare, intimatul (...) a arătat, tot cu privire la chestiunea pusă în discuție, că Tribunalul a ajuns la concluzia justă și legală că ONU a compensat acestuia inconvenientele rezultate din riscuri, achitând drepturi cu caracter salarial care acopereau aceleași nevoi precum cele reglementate de HG nr. 1086/2004, stabilind în mod judicios corespondența dintre dreptul intitulat "diurnă în valută" prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG nr. 1086/2004 și dreptul intitulat "hardship allowance", achitat de ONU.

Arată că personalul SPP detașat într-o misiune a Națiunilor Unite beneficiază de toate indemnizațiile specifice personalului internațional ONU, în calitate de angajați ai ONU, având dreptul la plata ambelor indemnizații, a indemnizației pentru dificultate (Hardship Allowance),

cât și a indemnizației de pericolozitate (Danger Pay/Hazard Pay) dacă locul de muncă este desemnat pentru aceasta. Indemnizația de condiții grele se plătește lunar pe toată durata contractului, atât timp cât locul de muncă îndeplinește cerințele, aceasta va fi trecută în oferta de angajare (offer of appointment) la categoria drepturi. Indemnizația de pericolozitate se plătește numai pentru zilele petrecute efectiv la locul de muncă și, prin urmare, nu este menționată în defalcarea salarială anuală din oferte.

HARDSHIP ALLOWANCE are drept scop compensarea angajaților pentru condiții dificile de viață/inconveniente din stațiile de serviciu/garnizoane. Clasificarea nivelului indemnizației are la bază evaluarea generală a calității vieții într-o stație de lucru. În determinarea nivelului dificultății se iau în considerare condițiile de siguranță și securitate din zona stației de serviciu/garnizoanei. Securitatea este legată de evenimente nedorite cauzate deliberat de oameni, în timp ce siguranța este legată de evenimente nedorite care nu sunt deliberate, așa cum sunt dezastrele naturale:

- securitate și acces la servicii medicale, acces la educație, disponibilitatea serviciilor de cazare, climă,

- prezența angajatului în zone izolate;

- accesul la facilități primare destinate asigurării calității vieții.

Analizând sintagma compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul prin raportare la considerentele Deciziei nr.24/2004 a ICCJ și la definiția regăsită în DEX pentru termenii de inconvenient și a celui de risc, rezultă clar faptul că au fost avute în vedere neajunsurile/dificultățile/dezavantajele rezultate din posibilele primjdii/necazuri/pagube cu care se poate confrunta personalul în teatrele de operații.

INCONVENIENT = dezavantaj, dificultate, neajuns, obstacol, piedică

RISC = posibilitatea de a ajunge într-o primejdie, de a avea de înfruntat un necaz sau de a suporta o pagubă; pericol posibil

Cu certitudine RISCUL reprezintă un potențial vătămător pentru persoană, dar se poate observa că nu e vorba doar despre a periclita securitatea fizică a acesteia, DEX având în vedere și „a înfrunta un necaz”, care nu aduce în mod necesar atingere vieții sau integrității corporale a persoanei, ci, în principal, un efect de natură psihologică, care necesită mobilizarea celui vizat de situație, iar, în subsidiar mijloace care să îi permită să acționeze în sensul blocării materializării riscului, adică necazul să nu îl incapaciteze. Mai mult decât atât, în aceeași definiție s-a identificat și ideea de „a suporta o pagubă”, care, implicit, prezumă un efect de natură materială în dauna celui afectat.

Sintagma în atenție - inconveniente rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiuni în afara statului român, în zonele de operații- nu trebuie interpretată strict limitativ, prin raportare doar la RISCUL de natură a periclita securitatea fizică a acestuia, ci trebuie să aibă în vedere sfera largă a noțiunii, care vorbește inclusiv de efecte de natură psihologică și materială asupra celui care se află în zonele de operații.

Astfel, INCONVENIENTELE rezultate din riscuri, indiferent că sunt văzute ca dezavantaj, dificultate, neajuns, obstacol, piedică trebuie înțelese că suma a tot ceea ce limitează securitatea fizică, psihologică și materială a persoanei prezente în zonele de operații. Inconveniente rezultate din riscuri nu sunt sinonime pericolului, astfel încât compensarea inconvenientelor rezultate din riscuri nu se poate suprapune terminologic peste indemnizația de pericol (Danger Pay). Mai mult, Hardship Allowance este indemnizația care, întocmai diurnei din HG nr. 1086/2004, este plătită pe toată durata desfășurării misiunii.

Indemnizația intitulată Danger Pay a fost introdusă în sistemul de salarizare al ONU la 01.04.2012, aceasta înlocuind indemnizația cunoscută anterior sub numele de Hazard Pay.

Prin plata Danger Pay/Hazard Pay ONU a înțeles să compenseze doar unul dintre inconvenientele rezultate din risc, într-un mod special și suplimentând numărul indemnizațiilor cuvenite, apreciind că viața persoanei, aflată în anumite zonele de operații catalogate ca atare

de ONU, este cea mai importantă valoare protejată. Acea persoană era vizată de pericol, care surprinde ideea de direct și iminent, prin asocierea sa cu ONU (angajat) sau posibilitatea de a deveni victimă colaterală în război sau conflict armat în derulare în zonele de operații.

INCONVENIENTELE rezultate din riscurile la care este supus personalul în zonele de operații sunt cuprinse într-o sferă extrem de largă, diurna în valută prevăzută de HG nr.1086/2004 urmărind compensarea inconvenientelor generate de multiplele riscuri la care este supus personalul aflat în teatrele de operații.

ONU a înțeles să compenseze aceste inconveniente rezultate din multiplele tipuri de riscuri prin Hardship Allowance, iar când viața persoanei era în pericol, a compensat și prin Hazard Pay/Danger Pay. Ori de câte ori angajații ONU erau vizați de diverse inconveniente rezultate din riscuri (securitate și acces la servicii medicale, acces la educație, disponibilitatea serviciilor de cazare, climă, prezența angajatului în zone izolate, accesul la facilități primare destinate asigurării calității vieții), organizația internațională le-a compensat prin plata Hardship Allowance, iar când viața le era pusă în pericol, au primit pe lângă Hardship Allowance și Hazard Pay/Danger Pay drept compensare a inconvenientului rezultat din riscul pierderii vieții.

ICCJ a reținut prin considerentele Deciziei nr.24/2022 - RIL că practica CJUE este relevantă în stabilirea semnificației dreptului intitulat diurnă în valută. Astfel, la pct. 89 din Decizia nr.24/2022 se subliniază faptul că la stabilirea naturii diurnei în valută prevăzută de HG 1086/2004 s-a avut în vedere raționamentul CJUE, conform căruia această diurnă "este destinată să asigure protecția socială a lucrătorilor în cauză, compensând inconveniente cauzate de detașare, care constau în îndepărtarea persoanelor interesate de mediul lor obișnuit". Astfel, ceea ce a reținut ICCJ prin considerentele Deciziei nr.24/2022 ca relevant pentru definirea dreptului denumit diurnă în valută sunt tocmai inconveniente care sunt cuprinse în definiția indemnizației HARDSHIP ALLOWANCE, riscurile inerente dintr-un teatru de operații (riscul de a-și pierde viața), izolare, stres, îndepărtarea veteranului din mediul obișnuit familial, personal.

Nu există suport legal nici în legislația națională și nici în documentele ONU pentru a se susține că inconveniente rezultate din riscurile la care este supus personalul detașat în teatrele de operații, astfel cum sunt detaliate acestea în considerentele Deciziei nr.24/2022 a ICCJ - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, ar fi acoperite doar indemnizația intitulată Danger Pay.

Inconveniente rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiuni internaționale în teatrele de operații sunt numeroase, iar personalul ONU este supus nu doar pericolului de a fi subiectul unei amenințări directe și constante (situație în care a primit și indemnizația intitulată Hazard Pay/Danger Pay), ci, în primul rând este supus riscurilor de a nu fi în siguranță din cauza mediului ostil în care își desfășura activitatea, de a nu avea acces la servicii și îngrijire medicală adecvate, de a trăi în climat dificil, lipsa accesului la bunuri de zi cu zi și la facilitățile de bază, riscuri rezultate din izolare, riscuri rezultate din specificul locului, etc.

Conform pct.56, 73, 74 și 75 din considerentele Deciziei nr.38 din 7 iunie 2021 a ICCJ- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial nr.922/27 septembrie 2021, obligatorie potrivit dispozițiilor art.521 alin.3 din Codul de procedură civilă:

„În cadrul raporturilor de muncă (înțelese în sens larg) cauza drepturilor bănești de care beneficiază persoana angajată rezidă în activitatea desfășurată de aceasta, fiind vorba de plată propriu-zisă a muncii prestate, fie de compensarea unor inconveniente de ordin material sau moral care decurg din condițiile particulare de desfășurare a activității. În consecință, dacă un anumit aspect al activității prestate (...) este recompensat de către partenerul extern, nu mai există nicio justificare pentru ca același aspect să fie remunerat de către autoritățile naționale. Ar fi vorba de o dublă plată care ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză.”

La termenul de judecată din 27.09.2024, Curtea a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.2 din OUG nr.62/2024, pentru a da o hotărâre de principiu prin care să dea dezlegare chestiunii de drept privitoare la funcția indemnizației „hardship allowance”, respectiv dacă aceasta acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24/2022 a ÎCCJ.

Intimatul (...) a depus, la dosar, **punct de vedere** prin care a invocat inadmisibilitatea sesizării în conformitate cu prevederile art.519 Cod procedură civilă, nefiind vorba de o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită și prezintă o dificultate suficient de mare, serioase probleme de interpretare, cât să reclame intervenția instanței supreme. Ci o chestiune de fapt care vizează elemente particulare ale cauzei deduse judecătii, neputându-se cere instanței supreme să se subroge judecătorului cauzei în competențele sale jurisdicționale. Mai mult decât atât, o altă condiție esențială pe care o impune Codul de Procedură Civilă, este reprezentată de noutatea problemei de drept, chestiune asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se mai fi pronunțat anterior și care nu face obiectul unui recurs în interesul legii. Or, instanța supremă s-a mai pronunțat anterior asupra situațiilor generate de HG 1086/2004, prin Decizia nr. 24 din 14 noiembrie 2022 și Decizia nr. 38 din 7 iunie 2021.

Pe fond, a reiterat considerațiile din întâmpiere după care indemnizația hardship allowance acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG nr. 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr.24/2022 a ICCJ.

Apelantul-reclamant a depus, la dosar, **punct de vedere** în sensul că « indemnizația de hardship allowance nu acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1(1) din HG 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24/2022, reiterând argumentele din întâmpiere referitoare la interpretarea gramaticală a celor două drepturi, modul de calcul diferit, existența unui drept distinct care acoperă riscul misiunii, respectiv Danger Pay, și interpretarea în spiritul legii nr. 153/2017, care a reglementat două drepturi distincte ce se pot cumula, deși acoperă aceleași inconveniente precum cele acoperite de "Hardship Allowance " și "diurna în valută”.

Cercetând condițiile de admisibilitate a sesizării, Curtea le reține îndeplinite, astfel:

- sesizarea privește o chestiune de drept pe baza căreia s-a soluționat la fond cauza ce ridică problema încasării, sub o altă denumire, dar cu aceleași funcții și scop, astfel cum s-a statuat prin decizia în interesul legii, nr.24/14.11.2022, a dreptului de natură salarială (diurna în valută), solicitat;

- chestiunea ridică o problemă de drept, iar nu de fapt, nefiind solicitat Înaltei Curți nici să stabilească împrejurările particulare ale cauzei legat de condițiile misiunilor sub egida ONU la care a participat reclamantul, nici să statueze asupra drepturilor încasate ori cuvenite acestuia în consecință. Ci având ca ipoteză de fapt că în exercițiul celor două misiuni acesta a încasat indemnizația denumită "hardship allowance", să se stabilească în abstract dacă, prin natura și funcțiile pe care le îndeplinește, aceasta acoperă aceleași aspecte privitoare la riscuri și inconveniente cărora le răspunde diurna în valută, astfel cum a fost reglementată de art.1 (1) din HG nr.1086/2004 și interpretată de Înalta Curte prin decizia nr.24/2022.

Sigur că instanțelor ordinare le revine să stabilească dacă ceea ce au primit reclamantii corespunde protecției minimal reglementate de legislația internă în favoarea personalului militar trimis în misiune în străinătate. Însă, în condițiile în care această categorie de personal nu a primit toate drepturile posibile pentru aceste misiuni, obiectul și cauza celor acordate fiind sensibil asemănătoare și între ele și cu diurna în valută, dar nesuprapunându-se automat pe sfera riscurilor anticipate de legiuitorul român și instanța supremă când a stabilit natura și scopul diurnei, ceea ce a generat interpretări divergente ale aceluiași tip de indemnizație ("hardship allowance"), apare nevoia interpretării ei general-obligatorii. Mai mult, dacă rolul diurnei în valută a putut fi cercetat și stabilit printr-o decizie în interesul legii, nu se mai pune

problema că o întrebare similară în privința unui alt drept salarial, nu ar ridica o "chestiune de drept", ci una de fapt ce s-ar reduce la evaluarea calității vieții și condițiilor de la locul misiunii, pentru a stabili care și câte dintre componentele posibile ale salarizării se și cuvin în concret, respectând ori nu corespondența cu cele recompensate prin diurnă. De altfel, dreptul la diurna în valută nu e condiționat de aceste criterii (cel mult întinderea lui), și nici de un anume tip de risc sau inconvenient, ci doar motivat de ele, astfel cum stabilește interpretarea obligatorie, impunându-se să se aprecieze tot astfel, dacă indemnizația de "hardship" le exprimă în același fel și în măsură suficientă cât să se poată constata corespondența între obiectul și cauza remunerării prin diurna reglementată în art.1 alin.(1) din HG nr.1086/2004 și indemnizația de hardship din ghidurile de salarizare ONU. Cu alte cuvinte, dacă aspectele implicate în instituirea indemnizației de hardship sunt în ansamblu, aceleași cu cele la care s-a raportat legiuitorul român când a instituit dreptul la diurnă. Și dacă ce se înțelege prin *inconveniente rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român, în zonele de operații*, din dispozitivul deciziei în interesul legii, nr.24/2022, este acoperit de indemnizația de hardship sau nu, fiind eventual vorba despre un inconvenient și/sau un risc diferit căreia îi este afectată această diurnă. Faptul că indemnizația acordată sub denumirea de "hardship allowance" nu este reglementată într-o lege internă, ci în ghidurile și reglementările care orientează practica salarială a organismelor internaționale ce desfășoară misiunile militare, nu afectează valabilitatea prezentei sesizări, întrucât art.2 din OUG nr.62/2024 nu distinge după sursa problemei de drept, ca aflându-se într-o dilemă de interpretare a dreptului intern, cu excluderea problemelor de drept generate de termenii contractelor internaționale din care rezultă drepturi subiective a căror plată ar lăsa fără obiect pretențiile bazate pe legislația internă, astfel cum s-a statuat anume în jurisprudența obligatorie a instanței supreme.

- problema de drept este relativ recent ivită pe rolul instanței, iar practica bogată înregistrată în materie, departe de a fi cauză de inadmisibilitate, justifică sesizarea în scopul fundamental pentru care a fost adoptat temeiul ei, anume *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice* -, în scop de *beneficii atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...).*

Pe de o parte, atât expunerea de motive din preambul, cât și textele art.1-2 din OUG nr.62/2024 sunt restrictive cât privește marja de apreciere de care mai dispune o instanță investită cu o cauză având obiectul prevăzut la art.1, cu privire la posibilitatea sesizării problemei de drept care a făcut obiectul soluționării diferite în jurisprudența judiciară și care nu a primit vreo soluție din partea instanței supreme. Astfel, ea este obligată la solicitarea de care vorbește art.2 (1), interesul legii fiind unificarea de urgență a practicii, pentru a nu mai exista soluții diferite în cauze similare, care nu diferă din punct de vedere al stării de fapt, ci doar al interpretării în drept pe care au dat-o instanțele rațiunii acelorași posibilități cuprinse în reglementările aplicabile – interpretare care se și cere în speță, în scopul de a pune capăt jurisprudenței neunitare.

Pe de altă parte, însăși această practică împărțită, astfel cum este relevată în cuprinsul actelor procedurale ale părților, reclamă intervenția instanței supreme în conformitate cu cerințele cristalizate în practica sa, de admisibilitate a sesizărilor potrivit art.519 Cod procedură civilă, dificultatea problematicei juridice rezidând în echivocul definirii termenilor de "inconveniente" și "riscuri" prin textele care conțin drepturile implicate, și chiar în cuprinsul deciziei în interesul legii, nr.24/2022, care a și impus verificarea împrejurării dacă dreptul nu a fost acordat de partenerul extern, sub o altă denumire.

Jurisprudența divergentă, cu consecințe asupra statusului de justiție egală pe care și-a propus să-l slujească ordonanța de urgență ce constituie temeiul sesizării, a fost relevată de ambele părți, fiecare după interesul avut în proces.

Astfel, reclamantul a invocat în favoarea sa o bogată jurisprudență, exemplificând soluționarea chestiunii de față prin decizia nr. 1391/25.03.2023 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 17578/3/2020 și decizia nr. 447/2023 a Curții de Apel Brașov în dosarul nr. 1441/119/2022, în cadrul cărora s-a stabilit că *indemnizația de dificultate se bazează pe nivelul de dificultate al garnizoanei, clasificarea garnizoanelor fiind stabilită de Comisia Internațională a Serviciului Public (ICSC - Internațional Civil Service Committee) și revizuită regulat, fiind evident că scopul acordării acestor compensații este departe de cel vizat în cuprinsul art.1 alin.1 din HG 1086/2004, acestea nevizând riscurile la care s-a supus reclamantul prin participarea sa la misiunea în discuție în zonele de operații, în conformitate cu considerentul 92 al Deciziei în interesul legii, nr.24/2022: ” În absența unei norme privind conținutul diurnei, astfel cum emitentul actului normativ a procedat în cazul diurnei din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, a unei norme de trimitere la o altă normă, precum în cazul cheltuielilor de cazare și hrană, faptul că, exceptând diferențierea între ofițeri și alte categorii de personal, specifică structurilor din care face parte personalul căruia i se adresează actul normativ, elementele care determină modificarea cuantumului diurnei sunt tipul misiunilor și gradul de risc în zona de desfășurare a operațiilor, conduce la concluzia că aceasta are un scop fundamental diferit de cel al drepturilor care vizează acoperirea, cheltuielilor de cazare, de hrană și a celor diverse determinate de misiune, reprezentând o compensație acordată în considerarea riscului la care este supus personalul care participă la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații”.*

Invers, în sensul compensării prin indemnizația de dificultate a inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul român trimis în misiuni în străinătate, intimatul a invocat jurisprudența reprezentată de deciziile civile ale Curții de Apel București, nr. 3034 din 14.06.2024, pronunțată în dosarul nr. 32134/3/2022, nr. 1442/2024 pronunțată în dosarul nr. 27377/3/2022, nr. 1438/2024 pronunțată în dosarul nr. 32488/3/2022, nr. 1454 din 22 martie 2024, pronunțată în dosarul nr. 32398/3/2022, decizia civilă nr. 1087 din 23 noiembrie 2023 pronunțată în dosarul nr. 3987/109/2021* al Curții de Apel Pitești, decizia nr. 134/2024 pronunțată în dosarul nr. 2765/114/2022 al Curții de Apel Ploiești prin care, în esență s-a decis că *din analiza comparativă a condițiilor de acordare și a scopului indemnizațiilor acordate de ONU și a diurnei în valută, reiese că indemnizația de dificultate (pentru condiții grele) - Hardship Allowance - are ca scop să plătească personalul pentru condițiile dificile de trai și de muncă de la locurile de muncă dificile și, câtă vreme criteriile avute în vedere la stabilirea gradului de dificultate de la respectivele locuri de muncă vizează inclusiv condițiile locale de siguranță și securitate, este evident că aceasta este destinată să compenseze inclusiv inconvenientele rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiuni în afara teritoriului statului român, riscuri la care face referire ICCJ în Decizia 24/2022, atunci când stabilește scopul diurnei reglementate de art. 1 alin (1) din HG 1084/2004. La fel, că în determinarea nivelului de dificultate pentru plata indemnizației de dificultate Hardship Allowance se ține seama de condițiile de siguranță și securitate din zona stației de serviciu/garnizoanei, iar securitatea este legată de evenimentele nedorite cauzate deliberat de oameni, în timp ce siguranța este legată de evenimentele nedorite care nu sunt deliberate, așa cum sunt dezastrele naturale. Se iau în considerare în determinarea gradului de dificultății condițiile locale de siguranță și securitate, îngrijire medicală, educație, locuințe, climă, izolare și disponibilitatea facilităților de bază destinate asigurării calității vieții, fiind astfel compensate inconvenientele de ordin moral, riscurile, îndepărtarea de mediul obișnuit și de familie, în condițiile în care din modalitatea de reglementare a diurnei, prin art. 1 din HG*

1086/2004, rezultă că scopul diurnei este compensarea inconvenientelor la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului statului român."

Punctul de vedere al instanței se exprimă în sensul că indemnizația de condiții grele (hardship allowance) îndeplinește funcțiile și realizează scopul avute în vedere de legiuitorul intern atunci când a reglementat dreptul la diurnă în valută, și în mod gradual, așa cum prevede și decizia în interesul legii nr.24/2022.

Potrivit art. 1 (1) din HG 1086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană cuvenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004, beneficiază de *diurna în valută*, care nu include cheltuieli de hrană, calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii.

Prin decizia nr.24/14.11.2022 a ÎCCJ - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, s-a statuat că diurna prevăzută de HG nr. 1086/2004 are ca scop "compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiuni în afara statului român, în zonele de operații."

Cât privește "hardship allowance", în definiția Ghidului ONU, aceasta reprezintă o indemnizație de dificultate care are ca scop compensarea condițiilor dificile de viață și muncă la stațiile de serviciu clasificate de ICSC (International Civil Service Committee), la gradele B, C, D sau E, în funcție de condițiile locale de siguranță și securitate, asistență medicală, educație, locuințe, climă, izolare și disponibilitatea facilităților de bază.

Înalta Curte nu stabilește în concret inconvenientele și natura riscurilor cărora le este atașată diurna în valută, însă din reglementarea generală și accepțiunea dată ei prin interpretarea obligatorie, rezultă că este vorba despre riscul oricărei misiuni, care nu implică automat componenta de pericol pentru care, pe lângă plata greutăților intrinseci teatrelor de operații, se acordă și o indemnizație de pericol (danger pay). Condițiile locale de *siguranță și securitate, asistență medicală, educație, locuințe, climă, izolare, disponibilitatea facilităților de bază*, menționate exemplificativ în justificarea instituirii indemnizației de dificultate ("hardship allowance"), sunt criterii previzibile și raționale și pentru reglementarea interpretată prin decizie obligatorie din punct de vedere al aspectelor cărora le răspunde și corespunde. Reglementarea internă nu cere ca pentru beneficiul diurnei să existe riscuri la adresa vieții și siguranței de o anume gravitate, sinonime cu ideea de pericol care impune necesarmente acordarea unei indemnizații speciale și limitate la durata expunerii, sub titlul explicit de "danger pay". În condițiile în care consacrarea acestui rol al diurnei a apărut justificat în principal nu de stabilirea obligațiilor ce revin imperativ statului român cu titlu salarial față de personalul militar în conformitate cu prevederile hotărârii de guvern, pentru că, așa cum s-a spus, acestea pot fi asigurate și de organizația internațională, cât pentru a o departaja pe aceasta, ca natură, afecțatiune, cuantum, de cheltuielile cu cazarea, hrana, altele, diverse, de ordin material, în calitate de componentă cu valoare de compensare morală a inconvenientelor la care este supus personalul participant la misiuni în străinătate, în teatrele de operații, beneficiului indemnizației denumite "hardship allowance", cu afecțatiunea mai sus expusă, realizează acoperirea riscurilor morale ale misiunii, dincolo de cheltuielile de bază. Pericolul la adresa vieții și altor componente nepatrimoniale care intră în conceptul larg de "siguranță personală", considerat la instituirea lui "danger pay", e diferit de condițiile, prin ipoteză nefavorabile celui deplasat în misiune în străinătate, cărora le este afectată diurna în valută. Un asemenea pericol nu se poate prezuma de manieră generală și nici nu a fost prezumat prin reglementarea internă sau decizia obligatorie, în timp ce diurna a fost statuată cu titlu general în considerarea inconvenientelor tipului de activitate, după natura sa comună. În același timp, dreptul cu denumirea "danger pay" nu este necondiționat, fie și ponderat de nivelul riscurilor la adresa componentelor avute în vedere la stabilirea indemnizației de condiții grele ("hardship"), ci se cuvine doar în anumite

situații și doar pentru zilele în care persoana se află în locația supusă pericolului astfel remunerat. Ceea ce nu îl identifică și nu îl apropie de diurna în valută reglementată de art.1 (1) din HG nr.1086/2004, pentru că temeiul limitării la durata expunerii, este diferit de motivația în fapt și în drept pentru care diurna se plătește doar pentru zilele de misiune efectivă. Astfel, pericolul pentru care se acordă "danger pay" are ca premisă exercițiul misiunii în străinătate pentru care se datorează diurnă, fără ca reciproca să fie valabilă.

Deși nu o exclude, decizia în interesul legii nu a avut în vedere o amenințare efectivă la adresa vieții și siguranței, provenită dintr-un pericol sensibil, manifest în zona de desfășurare a teatrului de operații, pentru a identifica diurna cu altceva decât compensarea riscurilor previzibile ale serviciului presupus de participarea la astfel de misiuni, conform intenției exprimate în determinarea sferei de acoperire a indemnizației de hardship. Astfel, nu rezultă nici din reglementarea art.1 (1) din HG nr.1086/2004, nici din decizia Înaltei Curți, că inconvenientele ce pot fi anticipate și acoperite prin reglementarea obligației de plată a diurnei au caracter exorbitant în raport cu cele pentru care se acordă "hardship allowance", respectiv că riscul întrevăzut este egal cu pericolul de felul celui compensat printr-o indemnizație specială – "danger pay", pentru că în acest caz sfera de aplicabilitate a art.1 (1) din HG nr.1086/2004 s-ar restrânge foarte mult, doar la misiunile sau situațiile foarte periculoase în sensul stabilit prin ghidul ONU, al amenințărilor directe, iminente, constante, persistente, la adresa vieții și securității personalului, sau când acesta este sub risc accentuat de a deveni victimă colaterală în conflict armat ori supus pericolelor care rezultă pentru viață din activitatea de personal medical angajat în urgențe de sănătate publică în medii neprotejate. Situațiile sunt desigur, exemplificative, criteriul comun după care și altele ar putea fi calificate drept periculoase, reprezentându-l însă această amenințare nemijlocită la adresa valorilor fundamentale ale ființării, supuse unui risc de vătămare, pe care cadrul de desfășurare a activității îl presupune, dacă nu iminent, în tot cazul, suficient de bine caracterizat pentru a genera, în mod necesar și evident, un pericol de viață, integritate, sănătate, securitate. Riscul oricărei misiuni în reglementarea generală a art.1 (1) din hotărârea de guvern și în accepțiunea dată prin interpretarea obligatorie a Înaltei Curți, nu este automat de natura celui ce implică pericolele luate în calcul pentru "danger pay", ci este riscul intrinsec misiunilor personalului militar trimis în teatre de operații, căroră, recunoscându-li-se dificultatea și inconvenientele specifice activității militare supuse adversităților de tot felul - de ordin fizic, al mediului, dar și moral, psihologic, cu atât mai mult atunci când participă la acțiuni în afara climatului obișnuit de lucru, în străinătate, departe de casă și familie, li s-a atașat această componenta salarială care recunoaște împrejurările potrivnice, situațiile grele, dificultatea misiunilor raportat la locație și particularitățile acesteia și le remunerează anume prin "hardship allowance".

Diurna în valută acordată de HG nr.1086/2004 nu se cheamă diurnă de pericol, și chiar o eventuală plată de către organizația internațională a indemnizației denumite "danger pay" nu are legătură cu reglementarea internă autonomă. Adică existența acestei posibile componente salariale, "danger pay", în pachetul salarial acordat de organizația internațională, nu este și nu poate fi numai decât pusă în relație cu diurna în valută cu scopul stabilit de instanța supremă, chiar dacă referirea la riscuri în decizia acesteia nu are strict formal un corespondent în denumirea indemnizației "hardship allowance". Aceasta, precum s-a mai susținut, deși nu se referă în mod expres la același criteriu, îl presupune implicit, de vreme ce și propune să recompenseze condițiile activității personalului recrutat internațional în teatrele de operații, ținând seama de locație și mediu. Dezdăunarea acestei componente ideale a misiunilor, indiferent de cum se numește recompensa (mai ales că se stabilește gradual, după nivelul greutății riscurilor pentru componentele vizate), este practic scopul fundamental căruia îi servește diurna prevăzută în actul intern, fiind îndeplinită în rațiunea lui „hardship allowance”, condiția conținută de decizia în interesul legii, nr.24/2022, ca partenerul extern să fi avut în vedere aspectele la care s-a raportat și legiuitorul intern atunci când a reglementat dreptul la

diurnă în valută al polițistului aflat în misiune.

În consecință, apreciind necesitatea unei interpretări unitare a funcțiilor pe care le îndeplinește acest drept salarial ("hardship allowance"), în legătură cu scopul, statuat prin decizie în interesul legii, al diurnei în valută, Curtea va sesiza instanța supremă în conformitate cu prevederile art.2 din OUG nr.62/2024, suspendând judecata până la soluționarea sesizării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:**

În temeiul art.2 din OUG nr.62/2024:

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a da o hotărâre de principiu prin care să dea dezlegare chestiunii de drept privitoare la funcția indemnizației „hardship allowance”, respectiv dacă aceasta acoperă riscurile presupuse de diurna prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG 1086/2004, având scopul stabilit prin Decizia nr. 24/2022 a ÎCCJ.

Suspendă judecata în apelul formulat de apelantul-reclamant (...), având CNP (...), cu domiciliul procesual ales la sediul cabinetului de avocat (...), persoana desemnată cu primirea corespondenței(...), împotriva sentinței civile nr. (...), pronunțată de Tribunalul (...), Secția Civilă în dosarul nr.(...), în contradictoriu cu intimatul-pârât (...),până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării.

Cu recurs pe durata suspendării.

Pronunțată azi, 4 octombrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

Președinte
(...)

Judecător
(...)

Grefier
(...)